

RIJEČ UREDNIŠTVA

UZ 20-tu OBLJETNICU DANA HRVATSKOGA ŠUMARSTVA

Na 101. Godišnjoj skupštini Hrvatskoga šumarskoga društva, održanoj 9. svibnja 1997. god. (188 sudionika) u Zaključcima pod red. br. 15 Skupština „*proglašava 20. lipnja za Dan hrvatskoga šumarstva, koji će se od 1998. godine u organizaciji HŠD-a obilježavati svake godine*“. Naime, toga je datuma na 96. Redovitoj skupštini 20. lipnja 1991.g. jedno-glasnom odlukom promijenjen naziv udruge iz Saveza društava inženjera i tehničara šumarstva i drvne industrije Hrvatske u **Hrvatsko šumarsko društvo**. Tako je od 1998.g. Dan hrvatskoga šumarstva redovito obilježavan. Uz redovita izvješća o radu i financijskom poslovanju udruge, u nastavku je uvijek slijedila aktualna stručna tema. Stručna tema ove Skupštine bila je „Hrvatsko šumarstvo danas i sutra“. Uvod u raspravu dali su tadašnji predsjednik HŠD-a prof. dr. sc. Slavko Matić i direktor „Hrvatskih šuma“ p.o. Zagreb Anđelko Serdarušić, dipl. ing. šum. Kao temu za razmišljanje, navest ćemo samo dio iz tih uvoda i rasprave objedinjenih u 15 zaključaka.

Prof. Matić ponajprije naglašava kako je HŠD najmjerodavnija stručna organizacija koja mora raspravljati o stanju u hrvatskome šumarstvu, posebno onda kada su svakim danom problemi sve brojniji i uočljiviji. No, nitko ne očekuje njihovo rješenje preko noći. Najvažniji problemi su: zapošljavanje diplomiranih inženjera i općenito smanjenje broja zaposlenih u šumarstvu; nepotrebno izdvajanje velikih površina šuma u nacionalne parkove i parkove prirode i davanje na upravljanje raznoraznim upravnim odborima gdje gotovo i nema šumara; podređeni odnos prema struci gdje Hrvatske ceste, vodoprivreda i elektroprivreda, protivno Zakonu o šumama, ulaze u šume bez naknade; drvni sortimenti se raspoređuju po komisijama, uz niske cijene a svi se zaklinjemo u slobodno tržište; u šumu nam ulaze needucirani i slabo opremljeni poduzetnici s nekvalificiranom radnom snagom; poseban trud treba ulagati u afirmaciju struke utemeljene ponajprije na profesionalnoj etici; trebamo se riješiti onih „zalutalih“ u šumarsku struku, kojima je cilj samo laka zarada.

Direktor Serdarušić nakon uvoda daje desetak prijedloga za zaključke; uputiti zahtjev Hrvatskoj radioteleviziji za termin redovitog priloga o hrvatskom šumarstvu; da predstavnici HŠD-a, Šumarskog fakulteta, Šumarskog instituta i Hrvatskih šuma p.o. izrade suvremeni Zakon o šumama i Dugoročni program šumarstva i upute ga Ministarstvu uz zahtjev

za ukidanje tzv. „liste finalista“, reprogramiranja dugova, dodjela dionica, odgoda plaćanja itd.; usklađivanje odnosa šumarstva i drugih djelatnosti; da se osigura više financijskih sredstava za gospodarenje privatnim šumama i sanaciju ratnih šteta, te da na prostornom uređenju i djelatnostima zaštite prirode, neizostavno sudjeluju i šumarski stručnjaci.

Tomislav Starčević naglašava kako je vrijeme da se analizira da li smo i koliko, dosljedno provodili temeljne koncepcijske pretpostavke za razvoj hrvatskoga šumarstva, gdje u provedbi tih opredjeljenja još nema jasne šumarske politike; Šumariji kao temeljnoj organizacijskoj jedinici ne daje se dovoljno važnosti i ovlaštenja, iz čega proizlazi gubitak motiva; kod uzgojnih radova vidljivo opada kvaliteta; doradom planova gospodarenja povećava se sortimentna struktura planova sječa, pa nemamo definirane planske veličine; naposljetku ovu Skupštinu smatra poticajnom za temeljiti razvoj šumarstva.

Prof. Joso Vukelić smatra da Vlada RH nema koncepciju razvoja šumarstva i javnog poduzeća, ne uvažava stručna mišljenja, postavlja nekompetentan Upravni odbor; resorno Ministarstvo je neadekvatno organizirano i šumarstvo i lovstvo bi trebalo izdvojiti u posebnu Državnu upravu, kao što su to vode. Posebno ističe nezadovoljstvo društveno-moralnim položajem šumarske struke.

Prvi resorni ministar Ivan Tarnaj ističe kako nijedna organizacija nije konačna, pa tako ni šumarska; ova dosadašnja, obrazlažući je detaljno, smatra da je bila dobra, jer trebalo je u teškim uvjetima preživjeti, no nakon 7 godina možda je vrijeme za novu.

Prof. Branimir Prpić iskazuje nezadovoljstvo podređenošću šumarstva u Strategiji prostornog uređenja RH i smanjenjem opsega šumarskih djelatnosti, posebice u prostornom planiranju i zaštiti prirode i okoliša, gdje šumarske poslove preuzimaju nestručni kadrovi.

Prošlo je 20 godina pa imajući pred sobom ovaj skraćeni prikaz navedene stručne teme (detaljno u Šumarskom listu br. 5-6/1997., str. 323-332), pokušajmo odgovoriti barem na dva pitanja: što se to do danas promijenilo i da li je „svatko od nas korigiranjem svoga rada dao najbolji doprinos poboljšanju stanja u šumarstvu“, što je tada sugerirao prof. Matić u uvodnom izlaganju?

Uredništvo